

DOOD EN EEUWIG LEVEN

Voor de Egyptenaren was het leven na de dood veel belangrijker dan het leven op aarde. Ze wilden wel graag oud worden, liefst 100 jaar, maar zorgden wél hun hele leven lang voor hun graf. Het leven na de dood duurde net zo lang als het lichaam van de dode werd bewaard. Daarom werd het lijk gebalsemd. Bij de dode stak men vele amuletten tussen de lijkdoeken om het lichaam te beschermen. Soms waren er het meer dan 100. Meestal waren het de **OEDJAT**, de **DJED**, de **SCARABEE** en de **ANCH**. Om de reis naar de onderwereld te maken gaf men de dode een papyrus mee waarop het verhaal van Osiris stond. Dat noemde men het **DODENBOEK**. In de onderwereld werd het hart gewogen en ondervraagd. Wogen de goede daden meer dan de slechte, dan ging de ziel naar Osiris. Wogen de slechte daden het meest, dan werd het hart opgeslokt door een monster. De **BA** van een dode keerde altijd terug naar het graf of zat op een tak van een boom, dicht bij het graf.

DOOD EN EEUWIG LEVEN

Voor de Egyptenaren was
het leven na de dood veel
belangrijker dan het leven

op aarde. Ze wilden wel
graag oud worden, liefst
100 jaar, maar zorgden
wél hun hele leven lang
voor hun graf. Het leven
na de dood duurde net zo

lang als het lichaam van de dode werd bewaard.

Daarom werd het lijk gebalsemd. Bij de dode stak men vele amuletten tussen de lijkdoeken om

het lichaam te beschermen.
Soms waren er het meer
dan 100. Meestal waren
het de **OEDJAT**, de
DJED, de **SCARABEE**
en de **ANCH**. Om de reis

naar de onderwereld te
maken gaf men de dode
een papyrus mee waarop
het verhaal van Osiris
stond. Dat noemde men
het **DODENBOEK**. In de

onderwereld werd het hart
gewogen en ondervraagd.

Wogen de goede daden
meer dan de slechte, dan
ging de ziel naar Osiris.

Wogen de slechte daden

het meest, dan werd het
hart opgeslokt door een
monster. De **BA** van een
dode keerde altijd terug
naar het graf of zat op een

tak van een boom, dicht bij
het graf.